

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงรับนิมนต์

เมื่อมหาทุกตะเดินมาถึงพระคันธกุฎี ก็เห็นบรรดาผู้ยิ่งใหญ่ทั้งหลายต่างมารอรับ บาดตรของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตั้งแต่พระราชา กับเหล่าเสนาบดี มหาเศรษฐีทั้งหลายเรียงราย กันเต็มไปหมด และตามมาด้วยมหาทุกตะอยู่ ท้ายแถว

เมื่อพระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงเปิดพระทวาร (ประตู) พระคันธกุฎี และ ตรัสว่า “เปิดทางให้มหาทุกตะ” ลั่นพระสุรเสียงของพระองค์ ทุกคนต่างก็เปิดทาง เป็นแถวเลย มหาทุกตะเดินร้องห่มร้องไห้เข้าไปกราบที่พระบาท แล้วกราบทูลว่า “ข้าพระองค์เป็นผู้ที่ยากจนที่สุดในเมือง ไม่มีใครที่จะยากจนยิ่งไปกว่าข้าพระองค์ อีกแล้ว ขอพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงสงเคราะห์ข้าพระองค์ด้วยเถิด”

พระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้า ตรัสว่า “เธอหยุดร้องไห้เถอะ รับบาตร ของเราไป” เมื่อพระพุทธองค์ทรงมอบ บาตรให้เท่านั้น น้ำตาก็แห้งเหือดหายไป เปลี่ยนเป็นรอยยิ้มเบิกบาน เขาเดิน ประคองบาตรพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อย่างองอาจผึ่งผาย ท่ามกลางเศรษฐี เสนาบดี ปุโรหิต ทหารรักษาพระองค์ และพระราชา

จากนั้น ได้เกิดเสียงอื้ออึงขึ้นตลอดทั้งสองข้างทาง เนื่องจากมีผู้ร้อง
ขอมหาพุทธะว่า “ส่งบาตรมาให้เราเถอะ เราขอแลกด้วยทรัพย์ก็แล้วกัน” เหล่า
พระราชา มหาเศรษฐี ต่างขอเอาทรัพย์แลกกับบาตรของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
โดยเสนอราคาไปถึงหลักแสนกหาปณะ เสียงเรียกเหล่านี้จึงเซ็งแซ่อื้ออึงไปหมด

ทางฝ่ายมหาพุทธะนั้น ถือบาตรอย่างองอาจ เดินยิ้มกล่าวปฏิเสธ
ไปตลอดทาง ไม่ส่งบาตรให้ใครเลย ถึงตนเองจะยากจน แต่ก็ไม่วันทนไหวแม้จะ
มีใครมาเสนอทรัพย์สินเงินทองให้มากมายเพียงใดก็ตาม เพราะเขามีดวงปัญญา
พิจารณาได้ว่า เงินของบุคคลอื่นที่จะมาแลกกับการทำทานในครั้งนี้สามารถ
ช่วยให้พ้นความยากจนได้เพียงชาตินี้เท่านั้น แต่หากมองการณ์ไกลข้ามไป
อีกหลายภพหลายชาติ ผลบุญจากการสร้างมหาทานบารมีกับเนื้อนาบุญ
อย่างพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะดลบันดาลให้เขามีความสุขไปทุกภพทุกชาติ
ยิ่งเมื่อได้รับบาตรจากพระหัตถ์ของพระองค์ด้วยมือตน ก็ยิ่งทวีความ
ปลาบปลื้มใจยิ่งนัก ระหว่างที่เดินทางไปยังบ้านนั้น มหาพุทธะมีเพียง
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าประทับอยู่ในจิตใจตลอดเวลา จนไม่ได้ยินเสียงอื่นใดเลย

พระกัสปสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จตามหลังมหาทศตะไปเรื่อยๆ เพื่อมุ่งหน้าไปยังบ้านของมหาทศตะ ส่วนพระราชาก็ทรงเป็นกังวลว่า ภัตตาหารที่มหาทศตะจะถวายนั้นไม่ประณีต ไม่ควรถวายแด่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า จึงรับสั่งให้ข้าราชการบริพารเตรียมภัตตาหารเพื่อเอาไว้ที่พระราชานิเวศน์ด้วย

เมื่อเดินทางไปถึงบ้านของมหาทศตะแล้ว พระราชาซึ่งเสด็จตามไปพร้อมกับข้าราชการบริพาร ตั้งใจว่าจะรีบเข้าไปที่บ้านของมหาทศตะ เพื่อทรงสำรวจดูภัตตาหารที่จะถวายแด่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสียก่อน

บ้านของมหาทศตะเป็นกระท่อมหลังเล็ก ๆ ใครก็ตามที่จะเข้าบ้านมหาทศตะต่างต้องก้มหัวลอดผ่านบริเวณประตูเตี้ยๆ เพื่อเข้าไปในบ้านของเขา แต่ด้วยพุทธานุภาพ ประตูกระท่อมยืดยาวขึ้นเอง พระองค์จึงทรงสามารถเสด็จเข้าไปอย่างสง่างามโดยไม่ต้องก้มพระเศียรเลย พระราชาก็เสด็จตามหลังเข้าไปด้วย ภายในบ้านของมหาทศตะนั้น พระอินทร์ในร่างจำแลงได้จัดแจงปูอาสนะพร้อมกับจัดเตรียมภัตตาหารเอาไว้เรียบร้อยแล้ว

